

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Albert Nilsson*

Härad: *O. Kosta*

Adress: *Skved.*

Socken: *Bosjökloster*

Berättat av: *P. J. Jansson*

Uppteckningsår: *1928.*

Född år *Bosjökloster*

Uppteckningen rör

Register I

21 Sid

Register:

- Sid. 1. Bål
" 2. Bäckshårten
" 3. Draken
" 4-5 Fan åker på landet
" 6. Kors
" 7-9 Maj i by och jungs gille
" 10. Michaels gille
" 11. Sista Kärven
" 12. Skatten
" 13. Smoker, gjäras ner i stall
" 14. " , stypas med tjära
" 15. " , betygda lycka i stallen
" 16. Spottning
" 17. Stål
" 18-21. Sägner om Dya-bjer.

Per Jönsson är år gammal. Han har
alltid bott i Råröd som lantbrukare.
Per Jönsson har ett alldeles utmärkt
minne men han har den lilla egenheten
att vara vad man säger på orten lunego.
Ibland är han mycket intresserad av att
prata, men sen en annan gång är det alldeles
omöjligt att få något ur honom. Då kan
man försöka bäst man vill. Resultatet blir
på sin höjd ett par snäsiga svar. Han har
nu undantag på den gården, där han bott förut.

När vid brags fanns ett
båt för alla, som gick förbi. Skulle
kastat en sten eller en kläpp annars
gick det inte lyckligt för dem. Och
här i Råröd fanns ett båt, som de
kallade "Paulsingabåten", för en
hade kört ut vägen och stigit ihjäl
sig en gång.

Bib

Men berättade att bäckskästen Bäckskästen
sammis när nere: Röröd. Mens Fransson
påstod att den gick in till hans hustru.
"Bäckskästen rier mina ög," sa han.
Men om det var sant vet jag inte.

Smiden Ristberg i S. Mankarps Draken.
hade sett en Drake. Det var en gång han
kom och skulle gå hem om så skulle
han gå över en bäck. Då fick han se
en Drake, som kom och slog till järn
i bäcken.

1905

4.

Petters fiskare och Palm hade Pan på lasset
en gång varit i Vårdinge och när
de skulle komma hem och komma
mittför Stohrs kyrkogård så Petter
fiskare: "Här ligger den gamle rackaren
inne, som har haft fast: så många
sprattlar." Men när det var kunde de
inte komma längre och det hjälpte inte
att Petter fiskare var ar och tillade
genom havudstolen. Till sitt måste
de gå hem och låta sagnen stå.

Det var den Foll: Finnlanti Fan äkar på Leck
och en till, som hade varit i Stöbby
en gång och sålt jakt. Och så
när den skulle vara hem kom
fan på å åka hos den, för då
det var kunde de inte vara länge
Men sen kunde de en bit till, men
så gick det inte länge igen.

En dräng, som tjänade Kors
herrenna behöfde alltid få han de alla
nå: "äcker" gån ut kors med piskan
framfö bårten och sedan spotta. Sedan
var det ingenting, som kunde ta
makten ifrån hertena.

Skane
Hed Friska
Sn Björkbloter
Maj 20 1905

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1905

Pytt. M. Nilsson
Per. W. Tengren
P. Raud

Maj i by och jingst gille.

Skane
Frorta
Bojödalen
17/5 1928

Mycket Skilsson
(Eskild) Lund
bes. av Per Jonsson
Joddi ^{en} Rind, Bojödalen

På hösten, sedan man hade Mikalsgille
allt inkostat brukade man kalla
"Mikalsgille". På torsdagsmorn och hade
roligt övergått allt hösten släps och skit.
Att hålla gille gick om på de olika
gårdarna: byn. och den gården, som
var i tan skalle ensam bestå beänningar och
öl. Men gick alltid två måltider, middag och
kväll. Till middag gick man soppa och fisk
och till kväll gick och halfisk och smör o.
smör.

Brosjyren 9.

1905

LINDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

77

afan- Det kunde ibland, när man Sista kärran
skulle binda den sista kärran på en
åker så man på skämt sade: "Det
här är den sista ryggen, den ska vi
binda många band om."

Något särskilt nämns på den
här man emellertid inte och den
fick följa med de andra kärrorna
i lasten. }

7 Skarvullts stott skall det Skatter
finnas en skatt nersjänd i källaren
under stottet. Men det skall finnas
en kina, som vetter den så att
ingen kan få frö i den.

7 Pelafisten tog drängarna Snoken.
en stor snok och kröte ner på en
stenflata och boden grävde de ner
den i kottstallen, ty det skulle vara
så bra.

Man sade alltid om smoken Snokas
att om man tog en snok och stökte
fjära på den så visis den ar det
gamla skinnat.

Nere till Mäns Tnas här i Röröd hade de alldeles fullt med smokar, som höll till i gistrullögen och gick in i stallen och lapade mjölke. De trodde att det skulle vara bra med smokar i stallen. Smokar

Man brukade alltid fin
i världen att spotta i fjärr då
man gav djuren en sm sköte man
att krus på ländern då man gick
ihop igen.

Spottning

och

Kors.

Man skulle alltid säga
stäl vid höstarna så en tur skulle
gå ut fjälla gången, sen kom kudd
kuddat. Så kunde ingenting ut
få makis med henne.

Stil

Skåne
Frosta
Basjoklater
1928

med A/B. Pederson
som är Rejnsen
fr. Sigtun.

Man berättar om Dyabjes, som
ligges vid Stekeby, att det om julafton
reptes upp på guldstolpar, ja trolken
prade jul där. Pysslingarna, som
pröde där, kallades dyarna och
själva trollkärvingen visade sig
efter att berome kallade man "Dya"

En man från Hemminge köll
man en gång på att ta stället i sin.
Men han hade reed till Stockholm och
fäst pippen på att han fick lov att

Dyabjes på
guldstolpar

Dyngarna
hjälpna

behålla sitt ställe, men dettas papper
skulle läsas upp: N. Mankers lyckor
på söndagen. Näja, mannen ger sig
på väg hem för att om möjligt
hinna hem i tid. Men först som han
gick hem det en ryttare och kom
upp honom och frågade, om han ville
åka med. - Ja, det ville han ju gärna,
och så satte han sig upp tillsammans
med den andre på hästen, och sen
var det iväg.

När de så hade ridit en
stund frågade det till i hästens
hovar, om ryttaren frågade då
om han visste vad det var, som
frågade. - Nej, det visste han ju
inte. "Ja," det var spöken på
Mankers lyckestom, som hästen drog

mot, ^{inte} ^{upptänkt}, och som var
 det väg till Pya-gjer och där blev
 man vitt bjuden på vänting.
 Men man kom därifrån igen i alla
 fall.

Man berättar, att den Dyringarna är
 första klockan, som man hade i Stehag kyrkklockan
 Stehags kyrka tillte inte "Dyema"
 utan de tog den och skulde den i
 Myrösse. Men så var där en man
 i Hante, som hade ett par trilling-
 städer och med dem skulle man dra
 upp klockan. Men de fick inte säga
 ett ord under hela tiden. När de sen
 hade fått upp klockan så godt som
 helt slut. En av dem som rikade
 på se mot Hante: "Hente gärd
 binner!" och då föll klockan tillbaka

i moten igen och sen kunde ingen
ta den.

Starkt dringor skulle ibland
ut om ta kisterna i närheten
av Dya-bjes och då sig de Dya
sitta där.

Man berättade också att
Dya sprang till till alla
krimmarna i Stehag

Dya.

Sågner om "Dya-gjes"

- 1905 -

9

skulle stötpigen ha ett fat gröt
och ett fat kakor men ministyrigen
ordrar ett fat med kakor.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På jillet åt man sedan
en krusade och hade roligt efter
allt väntat. x

Per Jönsson kunde minnas
att man, då han var en liten pojke
på tio år, brukade gå omkring i
byn och sjunga in maj. Majrisen
minnes han inte, men man gick
på gård till gård och sjöng valborgs-
mässorna och ibland hade man
fått en gammal spelaren med sig
till hjälp. Att man brukat mörja
med grön dvärgar kunde sages-
mannen inte erinra sig. Det hade

Maj i by.

vid den tiden snarast fått karaktären
as ett koptiggende till det senare
pingstgillet. Vejs gård ger nämligen
en skinka eller ägg.

Pingstgillet hölls sedan
med hjälp av det, som man
hade tiggat ihop, då man gick
omkring och sjöng maj i by. Gillet
hölls en på den ene gårdan än på
den andra och det gick en på
bänkarna. Det hölls som ett slags fest
för det kallade värbetet, som ett
värgille. Husbunden bestod till gillet
ägg och flöck och kött, söt och salt
bröd och smör. Drängarna skulle
köpa brännvinet och hulfisken och
lagersmännen vilka minnas, att de
skulle köpa ärtor och så. De pojarna

Pingstgille